

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/320/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201907
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021201907.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vladimíry Slobodovej, LL.M a členov senátu JUDr. Davida Žáka a JUDr. Daniely Uhríkovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, zastúpeného JUDr. Jurajom Klimčom, advokátom so sídlom Bobot 176, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO3-2021/003887-003 zo dňa 24.09.2021, takto

rozhodol:

- I. Správny súd zrušuje rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO3-2021/003887-003 zo dňa 24.09.2021 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 30 zo dňa 25.05.2021 (ďalej len „personálny rozkaz“) bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, služobne zaradeného v stálej štátnej službe vo funkcii referent s územnou a objektovou zodpovednosťou Obvodného oddelenia Policajného zboru Ilava (ďalej len „OO PZ Ilava“), odbor poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne (ďalej len „OR PZ v Trenčíne“), Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, pretože svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

2. Minister vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister vnútra“) rozhodnutím č. SPOU-PO3-2021/003887-003 zo dňa 24.09.2021 podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. odvolanie žalobcu zamietol a personálny rozkaz potvrdil.

3. Z obsahu napadnutých rozhodnutí vyplýva, že dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru bolo jeho konanie vyhodnotené ako porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom, ktorého sa mal žalobca dopustiť tým, že počas výkonu štátnej služby, do ktorej bol velený ako stála služba a zároveň aj veliteľ hliadky, vykonával dňa 11.02.2021 v čase o 19.10 hod. spolu s členom hliadky E. F. G. preverenie oznámenia napadnutia D. D., kde boli vyslaní operačným dôstojníkom. D. D. žalobcovi uviedol, že počas vykonávania malej potreby ho

napadli štyria neznámi muži, pričom jeden ho udrel päťou do tváre, načo spadol na zem a následne ho začali všetci kopať. Žalobca ako veliteľ hliadky nahlásil na operačné stredisko OR PZ v Trenčíne, že D. D. sa sám pošmykol na ľade a spadol na asfalt, kde si narazil tvár v oblasti sánky a lícnej kosti. Žalobca nezaznamenal do záznamu zo služby a ani do iných administratívnych pomôcok oznámenie od napadnutej osoby D. D. v snahe vyhnúť sa svojim služobným povinnostiam, čím vykonal svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu (ďalej len „skutok 1“). Počas toho istého výkonu štátnej služby dňa 12.02.2021 v čase o 05.12 hod. prišla na OO PZ Ilava oznamovateľka F. F. spolu s H. D., ktorí žalobcovi ako stálej službe na OO PZ Ilava oznámili, že v záhradnej chatke za uhoľnými skladmi v Ilave sa nachádza nehybné telo jej priateľa I. J. s odôvodnením, že je asi mŕtvy. Žalobca F. F. a H. D. uviedol, že je s tým veľa práce, nech nikomu o tom nerozprávajú a uvedené skutočnosti má prísť oznamovateľka oznámiť až po 07.30 hod., kedy dôjde k vystriedaniu žalobcu dennou službou. Žalobca nevykonal svoju povinnosť policajta chrániť život, zdravie a bezpečnosť osôb nakoľko nepreveril predmetné oznámenie za účelom zistenia skutočného stavu veci (ďalej len „skutok 2“). Žalobca mimo výkonu štátnej služby dňa 14.02.2021 na parkovisku za budovou nachádzajúcou sa vedľa OO PZ Ilava a dňa 04.03.2021 v čase okolo 06.30 hod. na Pivovarskej ulici ovplyvňoval osobu H. D., za účelom zmeny výpovede voči žalobcovi vo veci týkajúcej sa smrti I. J., ktorú dňa 12.02.2021 oznamoval spolu s F. F.. Žalobca žiadal od H. D., aby vypovedal tak, že na OO PZ Ilava s F. F. vôbec nebol, začo mu žalobca sľuboval ubytovanie a finančnú odmenu. Žalobca týmto konaním navádzal H. D. na nepravdivú výpoveď v rozpore so skutočnosťou s cieľom spochybníť vierohodnosť jeho výpovede a zabezpečiť sebe prospech v podobe vyhnutia sa zodpovednosti za nevykonanie preverenia oznámenia (ďalej len „skutok 3“).

II.

Žaloba

4. Žalobou zo dňa 28.11.2021, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 30.11.2021, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra, ako aj personálneho rozkazu, ich zrušenia a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

5. Žalobca namietal, že vo výroku napadnutých rozhodnutí absentuje vymedzenie skutkov, pre ktoré bol prepustený zo služobného pomeru. Vo vzťahu k skutku 1 uviedol, že z materiálov v trestnom spise č. 1T/57/202 vyplýva, že v prípade napadnutia poškodeného D. D. sa nejedná o priestupok, ale o trestný čin a že tento opakovane do zápisnice vyšetrovatelke uviedol, že odmietol podať trestné oznámenie. Pokiaľ teda poškodený odmietol podať trestné oznámenie, žalobca neporušil povinnosť prijať trestné oznámenie. Vo vzťahu k skutku 2 žalobca namietal, že podľa znaleckého posudku sa už v čase oznámenia jednalo o mŕtvu osobu a preto medzi konaním žalobcu (resp. jeho nekonaním, neprivoláním RZP, nevykonaním opatrení, nepreverením) a následkom (smrťou) nie je príčinná súvislosť. Na základe uvedeného neobstojí tvrdenie žalovaného o protiprávnom konaní žalobcu, keďže žalobca už objektívne nemohol vykonať žiadne opatrenia na ochranu života a zdravia osoby, ktorá už mŕtva. Žalobca tiež namietal, že v § 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore (ďalej len „zákon č. 171/1993 Z. z.“) sú zakotvené všeobecné úlohy Policajného zboru a nie konkrétne povinnosti príslušníka Policajného zboru. K skutku 3 poukázal žalobca na to, že uvedený tento sa nepotvrdil, konanie sa nestalo a nebolo ani preukázané, čo aproboval aj Okresný súd Trenčín svojím rozsudkom.

6. Podľa žalobcu nebola naplnená skutková podstata prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. v jej jednotlivých znakoch. Ak aj došlo zo strany žalobcu k určitým pochybeniam, tieto zakladali iba dôvod na disciplinárne konanie. Žalobca mal za to, že ani v jednom zo skutkov sa nejedná o zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti. Navyše dôležité záujmy štátnej služby vymedzil žalovaný iba demonštratívne.

7. V závere žaloby žalobca namietal, že podkladom rozhodnutia žalovaného nie sú zápisnice o výpovediach zúčastnených osôb, ale úradné záznamy. Žalobca tiež uviedol, že má poznatky o manipulácii a ovplyvňovaní osôb, ktoré vo veci podali vysvetlenie.

III.

Vyjadrenie žalovaného

8. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.03.2022 navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. K námietke žalobcu, že súd ho v skutkoch č. 1 a č. 3 spod obžaloby oslobodil a uznal ho vinným iba zo skutku č. 2, žalovaný uviedol, že konanie o prepustení zo služobného pomeru nemožno spájať s trestným konaním. Zákonné predpoklady prepustenia zo služobného pomeru musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku eventuálneho trestného konania. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu. Otázka trestnoprávnej zodpovednosti nie je zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijaté personálne opatrenie a toto personálne opatrenie nie je závislé na rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní.

9. Žalovaný poukázal na to, že z predloženého spisového materiálu vyplýva, že s tvrdením žalobcu o tom, že nebol oboznámený s jednotlivými internými právnymi predpismi, ktorých porušenie sa mu kladie za vinu, nemožno súhlasiť, keďže jeho oboznamovanie s právnymi predpismi je zadokumentované jednotlivými záznamami z oboznámenia sa s internými právnymi predpismi, ktoré žalobca potvrdil vlastnoručným podpisom.

10. Ďalej žalovaný uviedol, že poškodený D. D. v žiadnom dokumente, ktorý je žalovanému známy, neuviedol, že odmietol podať trestné oznámenie. Žalobca nielenže neprijal oznámenie či už o priestupku alebo o podozrení z trestného činu, ale naopak si vymyslel, že zranenia si D. D. spôsobil sám pošmyknutím na ľade, aby zrejme nemusel vykonávať žiadne úkony v predmetnej veci. Žalobca sa tak zbavil svojich základných povinností. Tvrdenie poškodeného D. D. bolo po celú dobu konania rovnaké a to už na samotnom začiatku, kedy zabúchal na dvere náhodnej osobe, ktorou bola K. L., ktorú požiadal o privolanie pomoci, a ktorej uviedol, že bol napadnutý a taktiež toto tvrdenie zopakoval vo svojom vyjadrení v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal aj na obsah záznamu o zhodnotení zdravotného stavu D. D.. V kontexte s čl. 28 ods. 1 nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 175/2010 o vymedzení príslušnosti útvarov Policajného zboru a útvarov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pri odhaľovaní trestných činov, pri zisťovaní ich páchatel'ov a o postupe v trestnom konaní (ďalej len „nariadenie ministra vnútra č. 175/2010“) je uložená povinnosť každému policajtovi prijať trestné oznámenie, teda aj policajtovi vo funkcii referent s ÚOZ.

11. K námietke žalobcu ohľadom príčinnej súvislosti medzi smrťou I. J. a neprivolaním RZP na žiadosť oznamovateľky F. F. žalovaný uviedol, že skutočnosť, že I. J. bol v čase oznámenia udalosti na OO PZ Ilava po smrti žalobca nemohol vedieť. Naopak mal danú skutočnosť preveriť na mieste a vykonať nevyhnutné opatrenia na záchranu ľudského života bez ohľadu na to, či by vykonané opatrenia viedli k jeho záchrane alebo nie. Žalobca v čase, keď mu F. F. oznámila možné úmrtie I. J., nemohol vedieť, či úmrtie I. J. nebolo spôsobené trestným činom prípadne priestupkom. V čase oznámenia predmetnej udalosti sa jednalo o podozrenie z možného spáchania trestného činu alebo minimálne priestupku. Žalobca oznámenie o uvedenej udalosti neprijal, nepreveril a neprijal ani opatrenia na ochranu života a zdravia.

12. K námietke žalobcu, že skutok č. 3 mu nebol preukázaný a toto konanie sa nestalo čo aproboval aj Okresný súd v Trenčíne svojím rozsudkom, žalovaný zopakoval, že konanie vo veciach služobného pomeru prebieha nezávisle od iných procesných konaní, a teda aj od trestného príp. disciplinárneho konania. Otázka viny zo spáchania trestného činu nie je predbežnou otázkou, od vyriešenia ktorej závisí rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Skutočný stav veci v prípade porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nevyžaduje totožný predmet a rozsah dokazovania ako skutková podstata trestného činu.

13. Žalovaný poukázal na to, že zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti žalobcu spočíva v tom, že nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej si svedomito neplnil úlohy na úseku svojho služobného zaradenia uložené mu zákonom (§ 8 ods. 1 a § 2 ods. 1 písm. a), i), k) zákona č. 171/1993 Z. z.). O jeho zvlášť hrubej nedisciplinovanosti svedčí aj skutočnosť, že svojím konaním porušil aj základnú povinnosť policajta, uvedenú v § 48 ods. 3 písm. a), b), g), h) a i) zákona č. 73/1998 Z. z., pretože sa v čase počas výkonu štátnej služby nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor. Nepreverením oznámenia od F. F., nezadokumentovaním skutku poškodeného D. D. a ovplyvňovaním H. D. na nepravdivú výpoveď sú spoločensky nežiaduce činnosti. Jedná sa o neželateľný protispoločenský jav, ktorý pôsobí veľmi negatívne na širokú verejnosť a tento negatívny vplyv môže

o to viac znásobovať skutočnosť, že sa ho dopustila osoba, ktorá by mala byť akýmsi „vzorom“ pre iných ľudí. Dôležitým faktorom podporujúcim negatívny vplyv ponechania žalobcu v služobnom pomere je tá skutočnosť, že prípadným akceptovaním vyššie uvedeného hrubého protiprávneho konania, ktoré bolo žalobcovi riadne preukázané, by vznikla oprávnená obava, že by mohlo dôjsť k zníženiu úrovne disciplíny aj u ostatných policajtov.

14. K námietke žalobcu že podkladom rozhodnutí nie sú zápisnice o výpovediach na veci zúčastnených osôb, ale úradné záznamy, žalovaný uviedol, že forma úradného záznamu je bežnou formou úradného úkonu, pričom úradné záznamy boli riadne spísané a založené v administratívnom spise. Žalovaný akékoľvek pochybnosti o spôsobe vykonania výsluchov a manipulovaní s dôkazmi odmietol.

IV.

Replika žalobcu

15. Žalobca v replike zo dňa 30.08.2022 zotrval na argumentoch uvedených v správnej žalobe. Poukázal na zápisnicu z trestného konania o výsluchu svedka D. D. zo dňa 10.03.2021, kde uviedol, že odmietol podať akékoľvek oznámenie polícií.

V.

Konanie na správnom súde

16. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01.06.2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“), na ktorý prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 3S správneho súdu a vedená pod sp. zn. BA-1S/320/2021.

17. Žalobca dňa 25.11.2022 doručil správne mu súdu rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/57/2021 zo dňa 14.11.2021, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/2/2022 zo dňa 25.05.2022, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/57/2021 zo dňa 23.08.2022 a odvolanie žalobcu proti tomuto rozsudku.

18. Dňa 06.05.2024 žalobca doručil správne mu súdu uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/96/2022-600 zo dňa 22.11.2023 a dovolanie žalobcu proti tomuto uzneseniu.

19. Dňa 25.09.2024 bola žalovanému doručená výzva na vyjadrenie sa k replike žalobcu zo dňa 30.08.2022. Žalovaný sa k replike žalobcu nevyjadril.

VI.

Verejné vyhlásenie rozsudku

20. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP, po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu, preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj priebeh administratívneho konania, predchádzajúceho ich vydaniu, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

21. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania dňa 24.07.2025, pretože boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Účastníci konania o nariadenie pojednávania vo veci nežiadali. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo dňa 24.06.2025 oznámené na úradnej tabuli správneho súdu a súčasne zadané na zverejnenie na webovej stránke správneho súdu.

VII.

Relevantné právne predpisy

22. Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

23. Podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

24. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

25. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. policajný zbor plní tieto úlohy:

- a) spolupôsobí pri ochrane základných práv a slobôd, najmä pri ochrane života, zdravia, osobnej slobody a bezpečnosti osôb a pri ochrane majetku,
- b) odhaľuje trestné činy a zisťuje ich páchatel'ov,
- i) spolupôsobí pri zabezpečovaní verejného poriadku; ak bol porušený, robí opatrenia na jeho obnovenie,
- k) odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva.

26. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtom sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade.

27. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie: "Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!".

28. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z. z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

29. Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h) policajt je povinný dodržiavať služobnú disciplínu.

30. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

31. Podľa § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e), navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

32. Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné.

33. Podľa § 225 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z. služobný úrad vopred prerokuje s príslušným odborovým orgánom návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru z dôvodu organizačných zmien alebo pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti.

34. Podľa § 233 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

35. Podľa § 238 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

36. Podľa § 241 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

37. Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

VIII.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

38. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky, ktorým podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, pretože svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

39. Správny súd uvádza, že pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. je potrebné, aby bolo dostatočne preukázané, že príslušník Policajného zboru porušil služobnú povinnosť alebo služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

40. V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti správnych súdov, konanie o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, pokiaľ je vedené v dôsledku porušenia jeho povinností, je svojou povahou sankčným disciplinárnym konaním, preto správne súdy prejednávajú a rozhodujú o správnych žalobách na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí vydaných v týchto veciach podľa § 194 a nasl. SSP (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Asan/5/2021 zo dňa 31.05.2023).

41. Zároveň správny súd uvádza, že determinantom súdneho prieskumu v prejednávanej veci je skutočnosť, že v prípade prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru je posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti predmetom správneho uváženia orgánov verejnej správy. Táto úvaha však musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/26/2016 zo dňa 23.11.2017).

42. V zmysle § 27 ods. 2 SSP pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenéj správnej úvahy, správny súd preskúmava, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk

ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. Na vstup do tohto tolerančného pásma by mal žalobca jednoznačne vyvrátiť právne východiská žalovaného orgánu verejnej správy (t. j. argumentačne jednoznačne preukázať vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom). Vzhľadom na uvedené sa správny súd obmedzí len na posúdenie kľúčovej otázky pre rozhodnutie vo veci, ktorou je to, či správna úvaha aplikovaná v prejednávanej veci nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a či bola aplikácia tohto inštitútu v napadnutom rozhodnutí zdôvodnená. Zároveň správny súd preskúma, či táto úvaha zodpovedá zisteným skutkovým okolnostiam, má oporu vo vykonanom dokazovaní a je logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1SŽk/45/2020 zo dňa 26.08.2022).

43. Správne mu súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie orgánu verejnej správy v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží (napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/33/2008 zo dňa 28.04.2009, sp. zn. 3Sžo/15/2011 zo dňa 03.05.2011). Správny súd sa pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. musí obmedziť len na hodnotenie, či vykonané dôkazy, z ktorých orgány verejnej správy vychádzali, nie sú pochybné, a to najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému orgány verejnej správy dospeli. V praxi to znamená, že najskôr, ako pri každom inom rozhodnutí, venujú pozornosť tomu, či orgán verejnej správy vychádzal z náležite zisteného skutkového stavu veci a či správne aplikoval právny predpis na predmetný skutok. Prieskum je zameraný aj na zisťovanie, či žalobou napadnuté rozhodnutie je zrozumiteľné a náležite zdôvodnené, a to osobitne v nadväznosti na aplikovaný inštitút správneho uváženia (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/21/2012 zo dňa 24.10.2012).

44. Vzhľadom na konanie v trestnej veci žalobcu, vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/57/2021, považuje správny súd za potrebné tiež dodať, že porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti samo o sebe nevyžaduje, aby sa príslušník Policajného zboru dopustil trestného činu. Otázka trestno-právnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho rozhodnutia. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním trestného činu. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp. zn. 2Sžo/156/2008 zo dňa 22.04.2009, sp. zn. 2Sžo/189/2010 zo dňa 18.05.2011), z ktorej vyplýva, že v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku a v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. Účelom konania o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru nie je otázka jeho viny alebo neviny zo spáchania trestného činu, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z. z. Uvedenú judikatúru je potrebné chápať v tom zmysle, že orgány verejnej správy, rozhodujúce v personálnom konaní o prepustení príslušníka Policajného zboru zo štátnej služby neskúmajú trestnoprávnu zodpovednosť a ani otázku viny alebo neviny, ale skúmajú naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou, resp. priestupkovou zodpovednosťou príslušníka Policajného zboru. Skutočnosť, že personálne konanie je nezávislé (oddelené) od konania o priestupku alebo o trestnom čine znamená, že orgán verejnej správy nemusí počkať na závery trestného konania, a to ani vtedy, ak je skutok podmieňujúci obe konania totožný. Nie je pritom podstatné to, či sa príslušník Policajného zboru skutkom, pre ktorý bol prepustený zo služobného pomeru podľa § 191 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., dopustil trestného činu alebo priestupku. Dôležité je to, že takýto skutok možno vyhodnotiť ako porušenie služobnej prísahy a/alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom tento nemusí dosahovať intenzitu trestného činu alebo priestupku (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/212/2015 zo dňa 08.11.2016, rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2SŽk/4/2019 zo dňa 27.10.2021). Uvedené však neznamená, že orgán verejnej správy konajúci v personálnom konaní nie je povinný vykonať dokazovanie, ktoré objektívne preukazuje skutok, ktorý je predmetom personálneho konania, a že nie je potrebné náležite zistiť skutkový stav veci.

45. V prvom rade sa správny súd zaoberal námietkou žalobcu, že skutky, pre ktoré bol prepustený zo služobného pomeru, neboli uvedené vo výroku napadnutých rozhodnutí, a túto vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžk/4/2019 zo dňa 27.10.2021, podľa ktorého dôvod prepustenia zo služobného pomeru (skutok) nemusí byť uvedený vo výroku personálneho rozkazu, ako je to napríklad v rozhodnutiach o trestných činoch, priestupkoch alebo iných správnych deliktach, keďže § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. nevyžaduje uvádzať skutok vo výroku, ale v zmysle § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. môže byť uvedený aj v inej časti personálneho rozkazu, avšak tak, aby bol zrozumiteľne a jasne vyjadrený. V tomto prípade boli dôvody prepustenia uvedené v odôvodnení personálneho rozkazu a napadnutého rozhodnutia žalovaného.

46. Náležitosti výroku rozhodnutia sú upravené v § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. Z predmetného ustanovenia nie je možné bez ďalšieho vyvodiť, že by vymedzenie skutku, pre ktorý je príslušník Policajného zboru sankcionovaný prepustením zo služobného pomeru, malo byť vymedzené len vo výroku rozhodnutia. Podľa názoru správneho súdu preto takéto vymedzenie skutku (ak je jasné, určité, zrozumiteľné a nezameniteľné) môže byť obsiahnuté aj v odôvodnení rozhodnutia.

47. Správny súd zároveň uvádza, že personálny rozkaz obsahuje výrok s uvedením rozhodnutia vo veci (prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru v stálej štátnej službe) a s uvedením príslušného ustanovenia zákona (§ 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.) tak, ako to vyžaduje 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.

48. Čo sa týka skutku 1, z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol dňa 11.02.2021 v čase o 19.10 hod. spolu s členom hliadky E. F. G. vyslaný operačným dôstojníkom na preverenie oznámenia napadnutia osoby D. D.. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva (plán služieb, kniha príchodov a odchodov, kniha fonografov a hlásení, úradný záznam K. L. zo dňa 19.03.2021, úradný záznam D. D. zo dňa 23.03.2021, úradný záznam F. G. zo dňa 24.03.2021, záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby D. D.) vyplýva, že D. D. bol fyzicky napadnutý štyrmi mužmi počas toho ako vykonával malú potrebu pri krajnici na hlavnej ceste pri obci Pruské, časť Podvažie, pričom v najbližšom rodinnom dome, v ktorom sa svietilo, požiadal o privolanie polície a lekárskej pomoci K. L., ktorá tak aj učinila a ktorej vysvetlenie následne žalobca spochybnil po jeho príchode ku nej domov. Napriek tomu žalobca ako veliteľ hliadky na operačné stredisko OR PZ v Trenčíne nahlásil, že napadnutý D. D. sa sám pošmykol na ľade a spadol na asfalt, kde si narazil tvár v oblasti sánky a lícnej kosti a že k napadnutiu a ani k žiadnemu inému protiprávnemu konaniu nedošlo. Správny súd má za to, že v konaní bolo preukázané, že žalobca do záznamu zo služby zapísal zásadne iné okolnosti prípadu, než ktoré vyplynuli z vykonaného preverenia.

49. Správny súd však prisvedčil námietke žalobcu, že skutočnosť, že žalobca neprijal trestné oznámenie od D. D. vo veci jeho napadnutia z administratívneho spisu a vykonaného dokazovania nevyplýva, hoci v personálnom rozkaze a v druhostupňovom rozhodnutí ministra vnútra je konštatované, že žalobca porušil povinnosť prijať trestné oznámenie podľa čl. 28 ods. 1 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 175/2010, v zmysle ktorého „trestné oznámenie je povinný prijať každý policajt, o jeho prijatí oznamovateľovi bezodkladne vydá potvrdenie“. Skutočnosť, že žalobca porušil povinnosť prijať trestné oznámenie bola zároveň v personálnom rozkaze a v druhostupňovom rozhodnutí ministra vnútra kvalifikovaná ako hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti. Ani z vyjadrenia napadnutého D. D., zaznamenaného v úradnom zázname zo dňa 23.03.2021 nevyplýva, že tento žalobcovi počas preverenia oznámenia uviedol, že vo veci jeho napadnutia chce podať trestné oznámenie a že by žalobca takéto trestné oznámenie odmietol prijať. Z predmetného úradného záznamu nevyplýva ani to, že by bol D. D. na túto skutočnosť v rámci podania vyjadrenia v personálnom konaní dňa 23.03.2021 vôbec dopytovaný.

50. Ako už bolo uvedené vyššie, správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánov verejnej správy vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. vyhodnocuje, či vykonané dôkazy robia možným skutkový záver, ku ktorému orgány verejnej správy dospeli, či orgány verejnej správy vychádzali z náležite zisteného skutkového stavu veci a či správne aplikovali právny predpis na predmetný skutok.

Prieskum je zameraný aj na zisťovanie, či žalobou napadnuté rozhodnutie je zrozumiteľné a náležite odôvodnené, a to osobitne v nadväznosti na aplikovaný inštitút správneho uváženia.

51. Správny súd uvádza, že každé zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobných povinností a jeho dôsledky pre naplnenie podmienky, že ponechanie dotknutého príslušníka v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, je potrebné vyhodnocovať individuálne, a to vo vzťahu ku konkrétnym skutkovým okolnostiam zisteného porušenia, ako aj k posudzovanej osobe.

52. Účelom každého administratívneho, teda aj personálneho konania, je vo všeobecnosti objektívne zistiť, či došlo k takému konaniu, ktoré odôvodňuje personálny postih voči príslušníkovi Policajného zboru. Orgán, oprávnený rozhodovať o prepustení príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru je povinný čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie tak, aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci. Objasniť takýto skutok znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky právne relevantné skutočnosti, vyhodnotiť dostupné dôkazy v prospech aj neprospech príslušníka Policajného zboru a vyhodnotením na základe voľného hodnotenia dôkazov rozhodnúť, či vykonané dôkazy sú dostatočné na preukázanie zodpovednosti príslušníka Policajného zboru za jeho protiprávne konanie.

53. Na základe vyššie uvedených dôvodov dospel správny súd k záveru, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, teda že žalobca neprijal trestné oznámenie od napadnutého D. D., nemá oporu v administratívnom spise, čo zároveň spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti, kde sa konštatuje, že žalobca sa dopustil zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti tým, že porušil povinnosť prijať trestné oznámenie podľa čl. 28 ods. 1 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 175/2010.

54. Prihliadnuc na závažnosť konania o prepustenie príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru, kedy dochádza k tak vážnemu zásahu do subjektívnych práv dotknutej fyzickej osoby, má správny súd za to, že vykonaným dokazovaním v priebehu personálneho konania musí byť nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že sa príslušník Policajného zboru dopustil konania, ktorým porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/82/2016 zo dňa 31.07.2018).

55. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy, ale len preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených žalobou) rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy (právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. č. k. II ÚS 127/07-21, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. sp. zn. 6Sžo/84/2007, sp. zn. 6Sžo/98/2008, sp. zn. 1Sžo/33/2008, sp. zn. 2Sžo/5/2009, sp. zn. 8Sžo/547/2009).

56. Čo sa týka skutku 2, správny súd má za to, že z vykonaného dokazovania (vyjadrenie F. F., vyjadrenie H. D., vyjadrenie stržm. F. G., kamerový záznam zo dňa 11-12.02.2021, záznam z prepisu kamerového záznamu) vyplýva, že dňa 12.02.2021 v čase o 05.12 hod. prišla na OO PZ Ilava oznamovateľka F. F. spolu s H. D., ktorí žalobcovi ako stálej službe na OO PZ Ilava oznámili, že v záhradnej chatke za uhoľnými skladmi v Ilave sa nachádza nehybné telo I. J. s odôvodnením, že je asi mŕtvy. Žalobca F. F. a H. D. uviedol, že je s tým veľa práce a nech nikomu o tom nerozprávajú a uvedené skutočnosti má prísť oznamovateľka oznámiť až po 07.30 hod., kedy dôjde k vystriedaniu žalobcu dennou službou. Žalobca predmetné oznámenie za účelom zistenia skutočného stavu veci nepreveril.

57. Žalobca v žalobe namietal, že objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu pozostáva vždy z troch obligatórnych znakov, a to konanie, následok a príčinný vzťah medzi konaním a následkom, a že podľa znaleckého posudku sa už v čase oznámenia jednalo o mŕtvu osobu a preto medzi nekonaním žalobcu (neprivolaním RZP, nevykonaním opatrení, nepreverením) a následkom (smrťou) nie je príčinná súvislosť. K uvedenej námietke správny súd opätovne uvádza, že otázka trestno-právnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho rozhodnutia. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ide o dve samostatné konania s osobitnou právnou úpravou a odlišnými právnymi následkami. V konaní o prepustení zo služobného pomeru nejde o posudzovanie spáchania trestného činu, ale o zistenie porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Intenzita skutku, pre ktorý bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, teda nemusí dosahovať intenzitu trestného činu

(napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/212/2015 zo dňa 08.11.2016, rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžk/4/2019 zo dňa 27.10.2021). Zároveň správny súd uvádza, že administratívne (správne) konanie je podstatne neformálnejšie ako trestné konanie a riadi sa inými právnymi predpismi, a teda aj v rámci dokazovania môže správnym orgánom na rozdiel od orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdov v trestnom konaní, postačovať iný okruh dôkazov na vyvodenie administratívnej zodpovednosti (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/47/2018 zo dňa 30.07.2019). Z vyjadrení F. F. a H. D., zaznamenaných v úradných záznamoch, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vyplýva, že títo žalobcovia oznámili, že I. J. je v búde za uhoľnými skladmi, nejaví známky života a je asi mŕtvy. Žalobca teda v čase oznámenia nemohol bez akýchkoľvek pochybností vedieť, že I. J. je mŕtvy, resp. či k jeho úmrtiu nedošlo v dôsledku spáchania trestného činu, z ktorého dôvodu mal žalobca danú skutočnosť preveriť na mieste a prípadne vykonať nevyhnutné opatrenia na záchranu ľudského života tak, ako mu ukladá § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 171/1993 Z. z. Orgány verejnej správy správne ustálili, že žalobca ako policajt (§ 2 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.) bol pri výkone štátnej služby povinný plniť úlohy Policajného zboru vymedzené v § 2 zákona č. 171/1993 Z. z. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil správny súd uvedenú námietku žalobcu ako nedôvodnú.

58. Pokiaľ žalobca vo vzťahu k skutku č. 3 namietal, že uvedený skutok sa nepotvrdil a toto konanie sa nestalo a nebolo ani preukázané, čo aproboval aj Okresný súd Trenčín svojím rozsudkom, túto námietku žalobcu vyhodnotil správny súd tiež ako nedôvodnú. Na tomto mieste správny súd opätovne uvádza, že intenzita skutku, pre ktorý bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, nemusí dosahovať intenzitu trestného činu (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/212/2015 zo dňa 08.11.2016). Zároveň správny súd poukazuje na to, že z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/57/2021 zo dňa 14.10.2021, ako aj z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/2/2022 zo dňa 25.05.2022 vyplýva, že podľa skutkovej vety obžaloby mal žalobca pôsobiť na osobu H. D., aby zmenil svoju predchádzajúcu výpoveď vo vzťahu k dvom podozrivým M. a M. vo veci vydierania, vedenej na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne pod ČVS:ORP-143/1-VYS-TN-2021, avšak z výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplýva, že žalobca mal pôsobiť na osobu H. D., aby zmenil svoju výpoveď nie vo veci uvedenej v skutkovej vete obžaloby, ale vo veci vedenej na Úrade inšpekčnej služby pod ČVS:ÚIS-45/0-OISS-2021. Okresný súd teda na základe uvedenej dôkaznej situácie dospel k záveru, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, t. j. že žalobca mal pôsobiť na osobu H. D., aby zmenil svoju predchádzajúcu výpoveď vo vzťahu k dvom podozrivým M. a M. vo veci vydierania, vedenej na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne pod ČVS:ORP-143/1-VYS-TN-2021. Z uvedeného vyplýva, že skutková veta obžaloby nie je totožná so skutkom 3, ktorý bol jedným z dôvodov prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. Zo strany žalobcu nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by spochybnil skutkový stav zistený orgánom verejnej správy, ktorý vyplýval najmä z výpovedí H. D. a B. N., zaznamenaných úradným záznamom. Žalovaný tiež špecifikoval, že uvedeným konaním žalobca porušil služobnú disciplínu tým, že dôsledne neplnil povinnosti uložené všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených (§ 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.), čím porušil služobnú prísahu (§ 47 zákona č. 73/1998 Z. z.) a základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. g) a písm. h) zákona č. 73/1998 Z. z.).

59. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd aj námietku žalobcu, že vyjadrenia osôb v konaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru boli zaznamenané formou úradných záznamov a nie zápisníc o výpovediach. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/45/2020 zo dňa 26.08.2022, z ktorého vyplýva, že „Konanie vo veciach služobného pomeru je osobitným druhom administratívneho konania, na ktorý sa subsidiárne nevzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), okrem výkonu rozhodnutia (§ 247a zákona č. 73/1998 Z. z.). Zákon pre toto konanie neustanovuje (obligatórne) uskutočnenie ústneho pojednávania. Dôkazy, ktoré možno v konaní vykonať, sú vymedzené demonštratívne v § 238 ods. 1 a 2 zákona o štátnej službe. Zákon explicitne neustanovuje za dôkaz výsluch svedka, ako je tomu v § 34 ods. 2 a § 35 správneho poriadku, ale hovorí o výpovedi a vyjadrení. Pod takýmito pojmami možno preto akceptovať aj zaznamenanie výpovede svedkov vo formálnej podobe úradných záznamov. Skutočnosť, že sťažovateľ nebol prítomný pri výpovediach svedkov, neznamená bez ďalšieho, že došlo k zásahu do jeho procesných práv. Zákon o štátnej

službe totiž správne mu orgánu nestanovuje povinnosť zabezpečiť prítomnosť účastníka konania na danom úkone.“ Správny súd dodáva, že v prejednávanej veci boli úradné záznamy riadne spísané, okrem osôb, ktoré podali vyjadrenie, boli podpísané aj príslušníkom Policajného zboru a boli založené v administratívnom spise. Žalobca napokon mal príležitosť oboznámiť sa s obsahom úradných záznamov, ktoré boli premietnuté aj do návrhu na prepustenie zo služobného pomeru zo dňa 12.05.2021, ku ktorému sa žalobca vyjadril dňa 20.05.2021, čím boli naplnené jeho práva vyplývajúce z § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. (policajtomu musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., navrhovať dôkazy a obhajovať sa), ak aj z § 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. (účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy).

60. Žalobca v žalobe tiež uviedol, že má poznatky o manipulácii a ovplyvňovaní osôb, ktoré vo veci podali vysvetlenie, avšak toto svoje tvrdenie žalobca nijakým spôsobom nepreukázal.

61. Pokiaľ žalobca vo svojej replike navrhol, aby správny súd o tejto veci rozhodol až po právoplatnosti rozsudku v trestnej veci (vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/57/2021) správny súd uvádza, že medzi personálnym konaním podľa zákona č. 73/1998 Z. z. a trestným konaním je daný priamy a bezprostredný súvis len v prípade skončenia služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z., teda keď bol policajt právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. sa také konanie voči nemu viedlo. O tento prípad však v prejednávanej veci nešlo. V zmysle žalobou napadnutých rozhodnutí bol žalobca prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. pre porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Trestné konanie netvorí prekážku pokračovania v správnom súdnom konaní v predmetnej právnej veci, pretože v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ide o dve samostatné konania s osobitnou právnou úpravou a odlišnými právnymi následkami. V konaní o prepustení zo služobného pomeru nejde o posudzovanie spáchania trestného činu, ale o zistenie porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti a toto konanie nezávisí od výsledku trestného konania. Zákonné predpoklady prepustenia musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení, nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosiahnuť intenzitu trestného činu alebo priestupku. Otázka viny zo spáchania trestného činu nie je predbežnou otázkou, od vyriešenia ktorej závisí rozhodnutie o prepustení, preto nebol dôvod vyčkať na rozhodnutie v trestnej veci (napr. R 102/2013, ZSP 84/2008). Skutočnosť, že popri konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru prebieha konanie o priestupku resp. trestné konanie pre ten istý skutok, teda nebráni tomu, aby v personálnom konaní správny orgán rozhodol o predmete konania bez ohľadu na výsledok tohto konania. Zároveň správny súd poukazuje na to, že v trestnej veci žalobcu bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/57/2021 zo dňa 23.08.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/96/2022-600 zo dňa 22.11.2023.

62. Na základe dôvodov uvedených vyššie (najmä body 49. až 55. rozsudku) správny súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. d) a f) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie (§ 191 ods. 4 SSP). Úlohou žalovaného bude postupovať v intenciách tohto rozsudku, vo veci opätovne rozhodnúť, rešpektujúc právo žalobcu na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy, pričom rozhodnutie vo veci musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí mať oporu v administratívnom spise.

63. Správny súd dodáva, že v rozhodnutí o prepustení zo štátnej služby príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. musia byť ustálené a jasne, určito, zrozumiteľne a nezameniteľne vymedzené skutky, pre ktoré bol príslušník Policajného zboru prepustený zo služobného pomeru. Z rozhodnutia musí jednoznačne vyplývať, či konaním príslušníka Policajného zboru (prípadne opomenutím konania) došlo k porušeniu služobnej prísahy a/alebo služobnej povinnosti s uvedením, o porušenie ktorej konkrétnej povinnosti ide. Ďalej musí takéto rozhodnutie obsahovať posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy a/alebo služobnej povinnosti, teda či ide o zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a/alebo služobnej povinnosti, ako aj posúdenie toho, či ponechanie príslušníka Policajného zboru v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

64. Podľa § 191 ods. 6 SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

65. Pokiaľ žalobca v správnej žalobe navrhol, aby správny súd zrušil aj personálny rozkaz, správny súd uvádza, že v ustanovení § 191 ods. 3 SSP je upravené oprávnenie (nie povinnosť) správneho súdu na návrh žalobcu zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, a to v závislosti od okolností prípadu. Z takto nastavenej právnej úpravy vyplýva, že žalobca nedisponuje právnym nárokom domáhať sa pred správnym súdom, aby tento zrušil aj prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy. Z tejto absencie nároku následne vyplýva absencia povinnosti správneho súdu rozhodnúť o (ne)zrušení prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy vo výroku rozsudku správneho súdu resp. zamietnutím správnej žaloby v tejto časti žalobného návrhu, a to bez ohľadu na to, že sa žalobca v správnej žalobe domáhal zrušenia nielen druhostupňového správneho rozhodnutia, ale súčasne aj prvostupňového rozhodnutia (napr. uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/127/2023 zo dňa 27.09.2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžk/17/2018 zo dňa 11.06.2019).

66. Správny súd návrhu žalobcu na zrušenie personálneho rozkazu nevyhovел s prihliadnutím na princíp jednoty správneho konania (prvostupňového a odvolacieho) a s poukazom na to, že odvolaním napadnutý personálny rozkaz sa v odvolacom konaní preskúmava zásadne v celom rozsahu, a ak je to nevyhnutné, odvolací orgán doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni (§ 243 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z.). Zároveň, ak sú na to dôvody, odvolací orgán môže personálny rozkaz zmeniť alebo zrušiť (§ 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z.), alebo môže odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť oprávnenému orgánu, ktorý ho vydal, na nové prerokovanie a rozhodnutie, ak je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti s tým, že oprávnený orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný (§ 243 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z.). Správny súd prihliadol tiež na to, že vo vzťahu k skutkom 2 a 3, ktoré považoval za preukázané, vyhodnotil správny súd námietky žalobcu ako nedôvodné.

67. V závere správny súd dodáva, že z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobca po preverení oznámenia napadnutia D. D. nahlásil operačnému stredisku zásadne iné okolnosti prípadu, než ktoré vyplynuli z výsledkov preverovania (skutok 1). Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 171/1993 Z. z. (policajný zbor plní tieto úlohy: odhaľuje trestné činy a zisťuje ich páchatelov) a na úradnú povinnosť štátu objasňovať trestné činy, ako aj priestupky.

68. O práve na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o ktorej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením podľa § 175 ods. 2 SSP.

69. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do 30 dní od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.